

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 190
din 28.05.2025

Dosar nr.: 43/2023

Petiția nr.: 640/26.01.2023

Petent(ă): ...

Reclamat(ă): Trușcă Grill S.R.L.

Obiect: petenta sesizează posibile fapte de discriminare și hărțuire, manifestate prin comportamentul jignitor al angajaților și asociaților părții reclamate și interzicerea pe viitor a accesului în restaurantul administrat de partea reclamată.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Trușcă Grill S.R.L., prin reprezentant legal, cu adresa de corespondență în or. Mangalia, str. Mihai Eminescu nr.4, jud. Constanța.

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților, sens în care s-au emis citațiile nr. 640/02.03.2023, prin care a fost citată petenta, respectiv citația cu nr. 1690/02.03.2023, prin care a fost citată partea reclamată, pentru data de 10.04.2023, orele 10:00, dată la care partea reclamată a fost prezentă, prin reprezentant legal, în persoana administratorului societății, domnul, însă petenta nu s-a prezentat.

4. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Prin petiția nr. 640/26.01.2023, petenta sesizează posibile fapte de discriminare, manifestate prin comportamentul jignitor al angajaților și asociaților părții reclamate și interzicerea pe viitor a accesului în restaurantul administrat de partea reclamată.

6. Petentul arată că în data de 11.01.2023, a servit masa în restaurantul administrat de partea reclamată, ocazie cu care a atras atenția fratelui proprietarului localului cu

privire la faptul că porția de clătite este rece, fapt ce a atras nemulțumirea acestuia, cât și a celorlalți angajați prezenți.

7. Precizează că unul dintre angajați a luat porția de clătite servită ei și început să mănânce ostentativ din aceasta, lăudând calitatea produsului. Arată că a fost umilită de angajații restaurantului, de față și cu alți clienți.

8. Arată că unul dintre ospătari, fratele proprietarului localului, i-a comunicat că îi interzice accesul pe viitor în local, deoarece a fost nemulțumită de preparatul oferit, iar în data de 08.01.2023, când a luat masa cu soțul său, a atras atenția că i-au fost luate de pe masă farfurii și sticle cu băuturi nealcoolice fără a i se cere permisiunea, precum și pentru faptul că i-a adus la cunoștință fratelui proprietarului localului că nu este normal ca persoane care nu au ținuta de protecție, intră direct de pe stradă în bucătărie, unde ar trebui să aibe acces doar persoane cu echipament adecvat.

9. Petenta consideră că interdicția impusă de angajatul localului, fratele proprietarului, se încadrează la prevederile art. 1, pct. 2, lit. f) din OG nr. 137/2000 și solicită constatarea faptei de discriminare, aplicarea amenzii contravenționale și obligarea părții reclamate să publice în mass-media, un rezumat al hotărârii.

10. Petenta atașează petiției formulate, bonul fiscal nr. 7000635371/11.01.2023, primit de la reprezentanții localului ca urmare a efectuării plății pentru consumația făcută.

11. Petenta formulează completări la petiția depusă, document înregistrat sub nr. 2673/05.04.2023, în care precizează faptul că în data de 13.03.2023 a fost apelată pe telefonul mobil de către un domn recalcitrant, care s-a recomandat a fi, patronul restaurantului administrat de partea reclamată, care a avut o atitudine necivilizată, i-a adus tot felul de acuze, precum că ar urmări să-i închidă afacerea, iar spre finalul convorbirii i-a repetat că nu are ce căuta la localul său, că refuză să o primească și că are dreptul ca patron să își selecteze clienții și să refuze să servească pe cine nu îl agreează.

12. Precizează că interlocutorul consideră că atât ea, cât și primarul urmăresc să-i închidă afacerea afirmând că nu le va reuși acest lucru.

13. Petenta consideră că atitudinea ofensivă a acestuia reprezintă hărțuire și a încălcat prevederile art. 1, pct. 2, lit. f) și art. 2, pct. 4.

14. Petenta precizează că administratorul restaurantului i-a comunicat că a luat numărul său de telefon de pe documentele sale personale înaintate autorităților precum Poliția Locală, Direcția Sanitar-Veterinară, Autoritatea Națională a Protecției Consumatorului și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, documente care i-au fost puse la dispoziție ulterior. Presupunând veridicitatea afirmațiilor acestuia, consideră că s-au produs grave erori din partea unora dintre instituțiile menționate, deoarece i s-au prelucrat datele cu caracter personal și solicită luarea măsurilor legale pentru încălcarea prevederilor art 2 alin. (1) lit c) din Legea nr. 544/2001 și art. 3 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 677/2001.

15. Petenta depune la dosarul cauzei captură de ecran cu numărul de telefon mobil de la care a fost apelată de domnul, fotocopia răspunsului Poliției Municipiului Mangalia din data de 03.04.2023 și a sesizării facute către Poliția Municipiului Mangalia.

Susținerile părții reclamate

16. În cadrul ședinței de audieri din data de 10.04.2023, domnul, reprezentant al părții reclamate, a declarat în fața membrilor Colegiului director faptul că din cauza creșterii popularității restaurantului în urma diferitelor oferte promoționale făcute în ultima perioadă, și-a atras dușmănia mai multor agenți economici concurenți, cât și din partea unor autorități publice, fiind astfel posibil ca petenta să fie o persoană interpusă.

17. Pecizează că situația conflictuală sesizată de petentă a pornit de la modul de servire al unui produs, neconform din punctul de vedere al acesteia, iar petenta a sesizat ulterior și alte instituții ale statului, respectiv O.P.C., D.S.P. și Poliția Constanța, care au făcut fiecare controale la unitatea economică, fără însă a constata nereguli și fără a lua măsuri. De asemenea, petenta nu poate proba niciuna dintre faptele sesizate.

18. Precizează că în discuțiile purtate cu petenta, i-a comunicat acesteia să nu mai vină în restaurant dacă nu este mulțumită de serviciile oferite, însă nu i-a interzis accesul, de altfel, petenta a mai fost în restaurant în repetate rânduri după conflictul sesizat.

19. Precizează totodată faptul că a obținut numărul de telefon al petentei de pe rețeaua de socializare Facebook.

IV. Cadrul legal aplicabil

20. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1

„(3) România este stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. ”

Art. 4

(2) „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. ”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 1

(2) *"Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:*

f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice".

Art. 2

(1) „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

(5) *"Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv".*

Art. 10. *"Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:*

f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică".

Ordinul nr. 27/07.02.2024 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 120/12.02.2024

V. Motivele de fapt și de drept

21. În fapt, se reține că petenta sesizează posibile fapte de discriminare și hărțuire, manifestate prin comportamentul jignitor al angajaților și asociaților părții reclamate și interzicerea pe viitor a accesului în restaurantul administrat de partea reclamată. Petenta sesizează totodată și nereguli în ceea ce privește respectarea de către unele autorități ale statului, a prevederilor art 2 alin. (1) lit c) din Legea nr. 544/2001 și art. 3 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 677/2001, cu privire la modalitatea în care unul dintre reprezentanții părții reclamate a intrat în posesia numărului său de telefon mobil, de pe care acesta a sunat-o ulterior, ocazie cu care acesta a înfăptuit un presupus act material de hărțuire.

22. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

23. Analizând faptele sesizate în petiție, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă”.

24. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

25. Colegiul director reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1. În acest sens Colegiul Director reține că art. 2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare („rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”), criteriile *expressis verbis* enumerate de lege fiind completate

cu sintagma „sau orice alt criteriu”, ceea ce, practic, oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

26. Astfel, existența unui criteriu anume este un factor determinant. Se poate invoca orice criteriu (O.G. nr. 137/2000, art. 2 alin. 1: [...] „pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu” [...]; Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului, art. 1 alin. 1: [...] „fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”), iar între acest criteriu și faptele imputate părților reclamate trebuie să existe un raport de cauzalitate.

27. Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

28. Reținând aspectele deduse soluționării, Colegiul director reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis, definit de legiuitorul național prin art. 2 alin. (1), textul de lege prezentând sub forma unei enumerări cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”.

29. Conform cazuisticii CEDO, criteriile trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §62).

30. Chiar și în ipoteza în care criteriul invocat ar putea fi încadrat în categoria “orice alt criteriu”, acesta trebuie să reprezinte o caracteristică specifică a persoanei care se consideră discriminată, caracteristică care să aibă un caracter inalterabil (ex. gen, culoarea pielii, vârsta, dizabilitatea, boală cronică etc.) și deci care nu poate fi schimbată prin voința individului, sau care să aibă un caracter identitar, care să fie parte a identității individului (ex. religie, convingeri, etc.), într-un mod similar criteriilor protejate de lege.

31. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

32. Raportat la faptele descrise de către petentă, Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare și reține că, potrivit susținerilor petentei, acesta consideră că atitudinea și comportamentul reprezentanților părții reclamate, din data de 11.01.2023, când a avut loc conflictul detaliat în petiție și în completările ulterioare, cât și atitudinea reprezentantului părții reclamate din data de 13.03.2023, în cadrul convorbirii telefonice purtate, ca urmare a apelului efectuat de către acesta, reprezintă acte materiale ale unei hărțuiri, așa cum este prevăzută de art. 2, alin (5) din O.G. nr. 137/2000, iar interdicția accesului pe viitor în unitatea economică, exprimată de către reprezentanții părții reclamate, reprezintă o faptă de discriminare, așa cum este prevăzută de art. 10, lit. f) din același act normativ. Atât în petiția prin care petenta a sesizat Consiliul, cât și în completările la petiție, petenta nu a indicat un criteriu de discriminare pe care să se fi bazat acțiunile întreprinse de către angajații părții reclamate, iar împrejurările detaliate nu pot fi asimilate unui criteriu interzis de legiuitor, în accepțiunea art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000. Colegiul director constată că nu se poate reține existența unor fapte de discriminare sau hărțuire în lipsa unui criteriu de discriminare, care reprezintă un element fundamental pentru ca o faptă să poată fi calificată ca fiind discriminatorie. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus enunțate n.n. art. 2 alin. (1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative”.

33. În consecință, Colegiul director constată că plângerea nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentei, în raport cu persoane aflate în situații analoage, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său neputând fi reținut un criteriu de discriminare. Lipsa unui element constitutiv al faptei de discriminare duce în mod direct la inexistența acestei fapte.

34. În ceea ce privește capătul de cerere privind luarea măsurilor care se impun față de eventualele nereguli săvârșite de diferite instituții ale statului în gestionarea datelor cu caracter personal, nereguli care au condus la aflarea numărului de telefon al petentei de către reprezentantul părții reclamate, Colegiul director constată, pe de o parte că, așa cum reiese din adresa înaintată de către Poliția Municipiului Mangalia, Biroul Ordine Publică, înregistrată sub nr. 2857/13.04.2023, cât și din plângerea depusă de către petentă la această subunitate de poliție, alăturată adresei menționate,

petenta a sesizat și poliției aceste aspecte, iar pe de altă parte, acestea nu sunt aspecte care să intre sub incidența O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

- 1.** În cauză nu se întrunesc elementele constitutive ale faptelor de discriminare și hărțuire, conform art. 2, alin. (1) și alin. (5) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare (lipsă criteriu);
- 2.** Eventualele nereguli săvârșite de diferite instituții ale statului în gestionarea datelor cu caracter personal, nu intră sub incidența O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată;
- 3.** O copie a prezentei hotărâri se comunică părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA - Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE - Membru

GRAMA HORIA - Membru

MOȚA MARIA - Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN - Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN - Membru

Redactată și motivată: R.D.

Data redactării: 28.05.2025

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

